

Medborgarförslag till Södermalms stadsdelsnämnd.

Stockholms stad bör snarast inrätta en vetenskapligt baserad koldioxidbudget

Samtidigt som vi läser om extrema översvämningar i Europa, fruktansvärda bränder i olika världsdelar, korallrev som bleks och dör, människor som redan idag tvingas fly på grund av väderrelaterade katastrofer (se exempelvis Wunderling et al., 2021 och World Weather Attribution, 2021), så lever vi i Sverige fortfarande som om vi hade fyra jordklot att exploatera (WWF, 2016). I det internationella klimatavtal som slöts i Paris 2015, och som Sverige har skrivit under, står det att *”Den globala temperaturökningen ska begränsas till långt under två grader Celsius och ansträngningar göras för att hålla ökningen under 1,5 grader Celsius jämfört med förindustriell nivå.”*

I IPCC-rapporten från 2021 fastslås bortom allt tvivel att det är människans utsläpp av koldioxid som ligger bakom temperaturökningen. Eftersom koldioxiden i luften inte försvinner på mycket länge byggs mängden koldioxid i atmosfären upp över tid. För att lyckas begränsa uppvärmningen måste vi därför begränsa hur mycket koldioxid som släpps ut i atmosfären – det finns med andra ord ett absolut tak för hur mycket vi kan släppa ut om vi vill ha en rimlig chans att begränsa uppvärmningen.

Enligt IPCC-rapporten låg det taket år 2020 på 400 miljarder ton koldioxid (eller 400 Gt), för att vi skulle ha 67% chans att begränsa uppvärmningen till de 1,5 grader som är målet enligt Parisavtalet. Idag (december 2021) är den globala koldioxidbudgeten nere på 321 Gt (<https://www.mcc-berlin.net/en/research/co2-budget.html>). Eftersom vi hela tiden släpper ut ytterligare koldioxid krymper den kvarvarande koldioxidbudgeten för varje dag som går.

Den kvarvarande budgeten måste fördelas på ett vetenskapligt förankrat sätt, i enlighet med koldioxidbudgetmetoden framtagen av Tyndall Centre for Climate Change Research, för att uppnå rättvisa både mellan länder och inom länder i enlighet med våra åtaganden i Parisavtalet. Denna metod ger möjlighet att ta hänsyn till de skiftande förutsättningar svenska kommuner har i form av varierande förekomst av industrier, jordbruk, kolsänkor, kollektivtrafik, antal invånare, osv. Drygt 30 kommuner och tio regioner har redan antagit en sådan koldioxidbudget (för exempel, se [Nyköping](#)). I Stockholmsregionen har exempelvis kommunerna Järfälla och Botkyrka antagit koldioxidbudgetar.

Stockholms stad är redan en föregångare på flera sätt, till exempel genom samarbetet med andra stora städer i världen i C40 nätverket, och genom den klimatplan som tagits fram. Klimatplanen är dock inte tillräcklig utan måste utökas till att inkludera fler utsläppskällor. Dessutom måste takten på utsläppsminskningarna ökas i enlighet med vad forskningen förordar. Därutöver måste Stockholm förhålla sig till sin rättvisa andel av den totala koldioxidbudgeten, både i relation till Sverige och världen.

Enligt stadens befintliga klimatplan ska utsläppen av växthusgaser inom de utvalda kategorierna minskas linjärt från år 2020 till 2040. Utsläppsminskningen per år har beräknats så att staden ska lyckas nå ner till noll utsläpp till år 2040. Ingen hänsyn har tagits till den globala koldioxidbudgeten, de ackumulerade utsläppen eller rättviseaspekter. Detta är långt ifrån den vetenskapligt grundade koldioxidbudget som vi efterlyser och förordar.

Vi föreslår således att:

- Stockholms Stad antar en vetenskapligt grundad koldioxidbudget, utifrån Parisavtalets åtaganden.
- Koldioxidbudgeten ska brytas ner per verksamhetsområde och följas upp årligen.
- Koldioxidbudgeten ska vara styrande i likhet med den finansiella budgeten.

Med förhoppning om en bekräftelse på mottaget medborgarförslag och ett snabbt beslut av stadsdelsnämnden.

Vänliga hälsningar,

